

Talman Metsolas anförande vid Europeiska rådets möte
Torsdagen den 26 oktober 2023

Tack Charles!

God eftermiddag allihopa.

Terrorattacken i Israel, den humanitära krisen i Gaza och spänningarna i hela Mellanöstern fortsätter att ge anledning till allvarlig oro. Hamas terrorattacker har kastat en mörk skugga över hela regionen. Jag blev själv vittne till detta när jag besökte de platser där grymheterna ägt rum och träffade sörjande överlevande. Jag vet att också många av er har varit där.

Det finns inga ursäkter – inget försvar – för avsiktliga massvåldtäkter, kidnappningar, tortyr och mord på hela befolkningsgrupper, barn, kvinnor och män – eller ungdomar på en festival. Detta var en terrorattack utförd av en terroristorganisation full av hat. Det är viktigt att erkänna detta.

Det är lika viktigt att förstå att Hamas inte representerar det palestinska folkets legitima mål. Hamas hindrar dem.

Europaparlamentet har fördömt Hamas i starkast möjliga ordalag. Vi vet att Hamas måste stoppas. Vi har också betonat att det är viktigt för oss alla hur detta sker. Hur Israel reagerar i detta skede är avgörande.

Som parlament har vi alltid och kommer alltid att fortsätta att insistera på att internationell rätt ska respekteras, att de humanitära konsekvenserna av att stoppa Hamas måste prioriteras och att biståndet måste kunna nå ut till de oskyldiga människor som behöver det.

Människor förväntar sig också att EU ska fortsätta att agera under den pågående desperata krisen i Gaza, där alltför många oskyldiga liv går förlorade och alltför många barn blir föräldralösa.

Som union har vi ett ansvar för att fortsatt agera samstämmigt och enigt. Att göra detta innebär inte att tolerera fler dödsfall och mer våld utan att undvika en farlig regional upptrappning av konflikten. Vi måste bevara åtminstone ett uns av möjlighet till fred i slutändan.

Hamas erbjuder inte något hopp om fred – endast blodspillan. Hamas avskyvärda dåd innebär en tillbakagång för fredsutsikterna med flera år eller till och med årtionden. För varje dag som de 200 personerna i gisslan hålls kvar i Hamas fångenskap, befinner vi oss en dag längre bort. Här måste vi också granska den iranska regimens roll i regionen.

Jag måste också understryka att den starka hållning mot terror som vi måste inta, och de åtgärder som vi måste vidta för att med alla medel mildra den humanitära krisen i Gaza, inte utesluter varandra.

Det är därför vi fortsätter att göra allt vi kan för att skydda oskyldiga liv. Det är därför vi arbetar för att frige gisslan och nå fram med biståndet, och därför Europaparlamentet har efterlyst en humanitär paus för att åstadkomma detta. Det är därför vi välkomnade kommissionens tredubbling av det humanitära biståndet.

Detta gäller på kort sikt. På längre sikt bör EU vara redo och villigt att engagera sig. Vi måste fortsätta att driva på för en hållbar och varaktig fred. För en rättvis tvåstatslösning. Det finns en roll för Europa och vi har en skyldighet att ta oss an situationen.

Även om händelserna i Mellanöstern fortfarande är det största problemet måste vi också hantera andra angelägna frågor och geopolitiska realiteter: Rysslands fortsatta brutala invasion av Ukraina, händelserna i Nagorno-Karabach, spänningarna på Balkan, den belarusiska demokratin som fortfarande attackeras samt vår roll när det gäller Kina, Indien och de transatlantiska förbindelserna – allt detta kommer att ligga till grund för hur Europeiska unionen anpassar sig till sin plats i denna nya värld.

Hur kan vi hantera problemen med säkerhet och migration? Hur kan vi säkerställa vår konkurrenskraft i världen och vårt välstånd på hemmaplan? Vad måste Europa göra för att se till att det förblir en supermakt som bygger på värden och som har möjlighet att bemöta medborgarnas farhågor?

Förra veckan talade Armeniens premiärminister Pasjinjan i parlamentet om den senaste tidens upptrappningar i Nagorno-Karabach. Han beskrev Armeniens hantering av tillströmningen av flyktingar och uttryckte farhågor angående säkerheten i regionen. Vägen mot fred är svår, men vi hoppas att situationen kommer att göra det möjligt att inom kort fortsätta meningsfulla samtal.

Under tiden fortsätter Rysslands olagliga invasion av Ukraina. Kreml räknar med att vårt stöd kommer att minska, men vi får inte tillåta trötthet och vi kommer inte

att göra det. Vårt stöd kommer att fortsätta i termer av humanitärt, logistiskt, militärt, återuppbyggnadsrelaterat och politiskt stöd.

Om några veckor kommer kommissionen att lägga fram sitt utvidgningspaket, som vi alla väntar på. Ukrainas arbete med att genomföra demokratiska reformer och verkställa kommissionens rekommendationer har varit anmärkningsvärt. Förutsatt att villkoren är uppfyllda är jag därför fortfarande hoppfull och tror att en överenskommelse om att inleda anslutningsförhandlingar mellan EU och Ukraina, och med Moldavien enligt samma måttstock, kan uppnås före årets slut.

Vi har velat ge våra europeiska grannländer ett tydligt europeiskt perspektiv och detta syfte uppnås nu. Men samtidigt som Ukraina, Moldavien och västra Balkan reformerar och förbereder sig för nästa steg måste EU också vara redo att göra detsamma. Det här blir avgörande. Vi kan inte sitta med armarna i kors.

Vi måste också fortsätta att stödja Ukrainas återhämtning, återuppbyggnad och modernisering. Detta innebär att vi måste nå en överenskommelse om den nya faciliteten för Ukraina på 50 miljarder euro som Europaparlamentet röstade om förra veckan. Som union har vi visat enastående enighet när det gäller Ukraina och jag är övertygad om att detta kommer att fortsätta.

Det här går hand i hand med behovet av att reformera vår fleråriga budgetram. Om vi vill ha en meningsfull budget för 2024 – en budget som fyller sin funktion – behöver vi resurser för att backa upp den. Detta kommer endast att lyckas om vi så snart som möjlig når en överenskommelse om en revidering av den fleråriga budgetramen.

I nuläget är våra resurser begränsade. Pandemin, invasionen av Ukraina, klimatförändringarna och energi- och levnadskostnadskrisen har alla fått sina konsekvenser. Stigande räntor har lett till att våra lånekostnader för NextGenerationEU ökat. Den samlade effekten av allt detta är att EU:s budget är nära att spricka i sömmarna.

Vi måste se till att våra prioriteringar får tillräcklig finansiering. Vi är alla överens om behovet av att hantera frågan om säkerhet och migration, fortsätta att stödja Ukraina samt behovet av att investera mer pengar i de medlemsstater som drabbats av naturkatastrofer, och att göra detta snabbt och effektivt. Det är just i det ögonblicket, då medlemsstaterna vänder sig till EU med vädjan om solidaritet och stöd, som vi bör ställa upp allra mest för dem.

Vi måste underbygga våra utfästelser med de ekonomiska resurser som krävs för att genomföra dem – och här vill jag säga att ytterligare framsteg måste göras när det gäller införandet av nya egna medel som vi enades om redan 2020.

Budgeten är det minimum som krävs för att tillgodose finansiering för medborgarna i Europa – för våra jordbrukare, studenter, företag och regioner – som vill investera, förnya, modernisera och utveckla ett Europa som är konkurrenskraftigt på den globala arenan. På detta sätt skapar vi verklig och hållbar ekonomisk tillväxt. Det är vad som behövs för att upprätthålla vår konkurrenskraft.

Om vi vill förbli trovärdiga i allt vad vi säger att vi vill göra behöver vi en överenskommelse. Det är ingen mening att skjuta upp denna fråga.

Låt mig alldeles kort ta upp en annan fråga som inte kan skjutas upp – migrationsfrågan. Den senaste tidens händelser och ökningen av antalet asylsökande har än en gång visat på konsekvenserna av vår nuvarande fragmenterade asyl- och migrationspolitik.

Möjligheterna att effektivisera återvändanden genom snabbare handläggning av asylansökningar, förbättrade former för återvändande och närmare operativ samordning och samarbete mellan medlemsstaterna, tredjeländer och EU:s institutioner och byråer bör ha högsta prioritet i våra diskussioner. Kryphål mellan ett negativt asylbeslut och ett beslut om återvändande måste täppas till. Detta kan uppnås genom förordningen om gränsförfaranden. Mer måste göras – och jag menar gemensamt – för att vi ska kunna göra framsteg i alla delar av migrationspakten så att vi får ordning på detta före utgången av denna mandatperiod.

Folket förväntar sig att vi löser alla dessa frågor innan de röstar i juni nästa år. Jag vet att vi kommer att klara det, och låt mig försäkra er om att parlamentet är villigt och redo att bidra med sin del.